

Ens trobem al Ramassar a les 7 del matí. Som puntuals. Anem al Cap de Creus. Ahir va bufar una forta tramuntana, que va ser notícia. Per avui preveuen que el vent bufarà entre suau i moderat. Som valents i decidim anar-hi. Avui no ve en Joan Arenas. En Josep Roca, en Joan Corbera, Josep Carbonell i en Jaume Ventura comencen l'expedició, seguits per l'Ismael Porcar, en Josep Oranias, en Pep Comas, en Miquel Bramona i en Josep Maria Farnés. En Pep Comas porta un recorregut per la península de Cap de Creus i l'acarem amb la que porto d'un passeig circular per les seves cales, que són complementaris.

Quan arribem a l'aparcament del far en Pep Comas planteja per començar arribar-nos fins a la punta més oriental de Catalunya, a l'inici del GR-11. Al seu Km. 0. Només arribar ens trobem rètols

on es prohibeix recollir pedres, emportar-se plantes i sortir dels camins assenyalats, entre altres delictes. Més d'un va caure a la temptació. Són les 9'23 i deixem les motxilles al cotxe, ens abriguem doncs el vent bufa i fa fresca. Ens encaminem per aquelles sorprenents terres, fosques, modelades amb multitud de formes capritxoses erosionades per l'aigua i el vent. Primer ens arribem al far i després d'un petit recorregut pel seu voltant ens endinsem a la península. Se'ns fa difícil seguir els camins marcats, doncs els trajectes no pugen als cims i aquesta és una característica de més d'un del grup. Les màquines de fotografiar treballen constantment. Un pacífic gos ens acompanya tota l'estona.

Pugem al cotxe a les 10'10 per fer la ruta de les cales. Quan aparquem veiem que ens venen a avisar-nos. Ens aconsellen que no caminem pel Club Mediterrannée. La tramuntana d'ahir va fer volar teules i és perillós. Ens suggereixen anar a Port de la Selva o a Cadaqués. No ens convencen del canvi.. Anem a fer la ruta prevista per un camí que salta la zona de perill. Quan és el moment deixem el camí i a través, enmig de plantes i roques, avancem amb dificultat fins a la Cala d'Agulles. El fons de la canal està molt bruta i ens enfilem al costat esquerre on esmorzem amb vista al mar.

Quan arrenquem busquem camins que perdem aviat i anem erràtics caminant per corriols. Tornem a trobar camí que ens porta a la cala Portaló. Volíem saltar-la però el camí se'ns

perd i baixem obligats. Allà n'hi ha d'agosarats que es banyen ens aquelles transparents aigües. Dins de l'aigua, noten que la temperatura no era l'adequada. Salten molt i surten aviat. D'altres només remullen els peus i la majoria admiren l'atreuiment.

Al cap d'una estona reprenem el camí. Això del camí és un dir, doncs aviat tornem a perdre. Quan ens adonem la volta que encara ens falta fer, optem per tallar pel dret procurant salvar desnivells i carenejant fins al GR-11, que dividim a distància. Aquesta travessa és dura. La vegetació ens frena i ens maltracta. Sortim esgarranxats, especialment les extremitats. Pugem roques fermes per salvar aquelles branques que et fuetegen. El grup es dispersa i com és, ja habitual, tothom fa la seva ruta i va al seu ritme. Al final ens retrobem al GR i d'allà, junts, seguim fins a l'aparcament, on hi arribem al voltant de les dues del migdia.

Malgrat ser una ruta molt plana, no hem parat de pujar i baixar. Caminar per aquella vegetació estepària, de plantes castigades pel vent, ens ha demanat esforç. Ens ha sorprès les capritxoses i artístiques escultures que ha transformat les fosques roques. Anem a dinar a Cadaqués al restaurant pizzeria la Gritta. En tenim un bon record de l'any passat i ens recorden. No trobem la mestressa, que amb simpatia ens explicava mil i una història de Cadaqués i del turisme. Notem que ens tarden a servir. Ens porten bastonets de pa i alguns demanen cervesa. Les amanides, els calamars a

la romana i la crema tenen èxit. Arran de mar fa fresca.

Parlem del nom del grup, que no acabem de desencallar. Per la setmana vinent preparem l'anada a Montserrat pel costat est. Sortirem del Ramassar a dos quarts de vuit.

Després sortim fins arran mar on fem una sessió fotogràfica. Anem a fer una volta per Cadaqués. Arribem fins a l'església on admirem el magnífic retaule barroc. Ens adonem que el grup s'ha partit. Al baixar ens retrobem i anem als cotxes que ens duren al lloc d'origen.

